CURS 10 – FP FUNCŢII (subprograme)

Funcție = o grupare de declarări și instrucțiuni care are un nume propriu, efectuează o prelucrare a unor date de intrare primite prin intermediul unor parametrii și returnează/furnizează un anumit rezultat, dar care nu poate fi executată de sine-stătător, ci doar prin apelarea sa!

Exemplu: Să se calculeze câți studenți au media maximă.

Rolurile funcțiilor: modularizarea și reutilizarea codului

Definirea unei functii:

Corpul funcției = conținutul funcției

Orice program scris în limbajul C conține cel puțin o funcție, respectiv funcția int main(). Funcția main() este prima apelată în momentul în care se execută programul respectiv.

Apelarea unei funcții = înlocuirea parametrilor formali cu parametri efectivi (valori)

```
#include <stdio.h>
int f(int x) \leftarrow
{
   return x+1;
}
void g(int x) ◀
   }
int main()
{
   int t;
     doar functia f este utilizata efectiv
//
     t = f(10);
//
     printf("t = %d\n", t);
//
     functiile f si g sunt utilizate efectiv
//
//
     functia g in mod direct,
     iar functia f in mod indirect, prin apelare din g
//
   g(10); -
   return 0;
}
```

Offuncție este utilizată efectiv într-un program dacă există un lanț de apeluri care începe în funcția main() și se termină cu funcția respectivă!!!

Exemplu: main() -> g(10) -> f(10) => funcțiile f și g sunt ambele utilizate în program

Parametrii efectivi ai unei funcții trebuie să coincidă ca număr cu parametrii formali și să fie compatibili ca tip de date!

Valoarea returnată de o funcție (în urma unui apel) poate fi utilizată în orice context în care s-ar putea utiliza o variabilă de același tip cu tipul valorii returnate de functie, mai putin în stânga unei instructiuni de atribuire!

Rezultatul returnat de o funcție trebuie să fie de tip primitiv (momentan!!!).

Exemplu:

```
#include <stdio.h>
//functie care calculeaza suma a doua numere intregi
//numele functiei: suma
//adaug parametrii de intrare: suma(int x, int y)
//adaug tipul rezultatului: int suma(int x, int y)
//adaug corpul functiei: ...
//suma:ZxZ->Z, suma(x, y) = x + y (definitie matematica)
//suma(5, 1) = 5 + 1 = 6
int suma(int x, int y)
{
    int s; //variabila locala
    s = x + y; //instructiune
    return s; //furnizarea rezultatului
    //forma scurta: return x + y;
}
int main()
    int a, b, s;
    //parametrii efectivi = constante
    s = suma(5, 1);
    printf("Suma: %d\n", s);
    //parametrii efectivi = constanta + variabila
    a = 10;
    s = suma(5, a);
    printf("Suma: %d\n", s);
    //parametrii efectivi = variabile
    a = 10;
    b = 7;
    s = suma(b, a);
    printf("Suma: %d\n", s);
```

```
//parametrii efectivi = variabila + expresie
    a = 10;
    b = 7;
    s = suma(a, 2*a-b*b);
    printf("Suma: %d\n", s);
    //parametrii efectivi = expresii
    a = 10;
    b = 7;
    s = suma(a+b, a*b);
    printf("Suma: %d\n", s);
    //parametrii efectivi = variabila + apel de functie (expresie!!!)
    a = 10;
    b = 7;
    s = suma(b, suma(a,b));
    printf("Suma: %d\n", s);
    //utilizarea valorii furnizata de o functie
    printf("\n")
    printf("Suma: %d\n", suma(30, 50));
    a = 10;
    s = 2*suma(5, a) + 3;
    printf("Suma: %d\n", s);
    //gresit!!!
    //suma(5, 7) = 10;
    return 0;
}
```

O funcție poate să nu furnizeze niciun rezultat, caz în care tipul returnat este *void* și instrucțiunea *return expresie* nu se mai folosește în corpul funcției (eventual, se poate utiliza doar *return*; pentru a întrerupe executarea funcției).

În momentul executării unei instrucțiuni return într-o funcție, se termină executarea funcției!!!

Exemplu:

```
#include <stdio.h>

//functie care afiseaza numerele naturale
//cuprinse intre doua numere naturale a si b
void afisare(unsigned int a, unsigned int b)
{
```

```
int i;
    if(a > b)
    {
        printf("\nNu exista niciun numar natural cuprins
                       intre %u si %u!\n", a, b);
        //"blind return" = are rolul de a intrerupe executarea
functiei
        return;
    }
    printf("\nNumerele naturale cuprinse intre %u si %u:\n", a, b);
    for(i = a; i <= b; i++)</pre>
        printf("%d ", i);
    printf("\n");
}
int main()
{
    afisare(20, 10);
    afisare(10, 20);
    return 0;
}
Exemplul inițial: Să se calculeze câți studenți au media maximă.
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
//funcția calculează media maxima,
//adica valoarea maxima din tabloul medii cu n elemente
//tabloul medii ar putea fi declarat si prin float medii[100]
float calcul_medie_maxima(float medii[], int n)
{
    int i;
   float med_max;
   med max = medii[0];
   for(i = 1; i < n; i++)</pre>
        if(medii[i] > med_max)
           med_max = medii[i];
   return med max;
}
```

```
//funcția calculează cati studenti au o anumita medie
int numara_medii(float medii[], int n, float med)
    int i, nrm;
    nrm = 0;
    for(i = 0; i < n; i++)</pre>
        if(medii[i] == med)
            nrm++;
    return nrm;
}
int main()
    //nrs = numarul de studenti
    int nrs;
    //tabloul ms contine mediile a ns studenti
    float ms[100];
    //mmax = media maxima a unui student
    float medie max;
    //nr_smm = numarul studentilor cu media maxima
    int nr_smm;
    int i;
    //citire date de intrare
    printf("Numar studenti: ");
    scanf("%d", &nrs);
    printf("\nMediile studentilor:\n");
    for(i = 0; i < nrs; i++)</pre>
    {
        do
        {
            printf("\tMedia studentului %d: ", i+1);
            scanf("%f", &ms[i]);
            if(ms[i] < 1 || ms[i] > 10)
                printf("\tMedia %.2f este incorecta (trebuie sa fie
                          intre 1 si 10)!\n", ms[i]);
        while(ms[i] < 1 || ms[i] > 10);
    }
    medie_max = calcul_medie_maxima(ms, nrs);
    printf("\nMedia maxima: %.2f\n", medie_max);
    nr_smm = numara_medii(ms, nrs, medie_max);
    printf("\nNumarul studentilor cu media maxima: %d\n", nr_smm);
    return 0;
}
```